

BAJAI HIRLAP

Társadalmi Hetilap.

Előfizetési árak

Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Megjelen minden vasárnap reggel.
Szerkesztőség: Városi bérház. I. emelet.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Lemberger Ármin.

Kiadóhivatal: Kazal József könyvnyomdája, hol az előfizetéseket és hirdetések felvételnek.

Önmagunkért.

(Adókövetés után.)

És vagyon sírás és fogaknak csikorgatása most, amikor az adókövető bizottság befejezte munkáját. Amerre járunk, úton-útfélen hallatszik a kereskedők és iparosok panasza, hogy megcsappant keresetük dacára adóikat emelték és nehéz helyzetüket még nehezebbé tették. Természetes, hogy minden panasznak alapos vagy alaptalan voltát nem vagyunk képesek megítélni, amint hogy az a lehetetlenséggel határos és objektív ítélethez szükséges az is, hogy hallgassuk meg azt, amit a kincstár képviselője, mint imperatívumot emleget és csak minden tényező egybevetésével állapíthatjuk meg az igazságot.

Sajnos, de igaz, hogy az iparosok és velük a kereskedők állapota éppenséggel nem rózsás. A gazdasági pangást sehogy sem akarja elevenebb élet felváltani. A pénzintézetek még mindig nagy fölöslegekkel dolgoznak, ami csalhatatlan jele annak, hogy nincs vállalkozás, nincs kereset. Egyik legeklátásabb példája az üzlettelenségnek, hogy a bajai járásbírósnál a fogalmazó és kezelő személyzetet apasztják és még így sincs restancia. Hogy az üzlettelenség még hány más oldalon is mutatkozik, azt nem szükséges külön felsorolni, hisz társaséletet élünk és látjuk, tudjuk, mi történik körülöttünk.

Azonban nem elégedhetünk meg azzal, hogy jajjainkat, bajainkat fel-felsoroljuk, mert régen volt az az idő, amikor a sült galambok röpködtek. Régen volt, talán nem is igaz, hogy volt valaha. Mai napság kell,

hogy mindenki becsületes, emberséges munkával iparkodjék bajain segíteni, terhein könnyíteni. Mi magunk számtalanszor mutattunk a bajokra, melyek a helyi ipart és kereskedést sorvasztják és iparkodtunk is kivezető utakat keresni és közzétenni. Fel-említettük, hogy égető szükség úgy az iparosoknál, mint a kereskedőknél az üzemi költségeket mérsékelni, mert valódi megtakarítást csak az üzemi költségeknél, a napról-napra sokszor ismétlődő kiadásoknál lehet elérni. Éppen ily fontos a nyers anyagok olcsó beszerzési módja, mert a jó és olcsó anyaggal sokkal többet lehet produkálni, mint a drága és nem egészen alkalmassal. Valóban fontos dolognak tartjuk az *iparpártolást*. Elismerjük, teljesen jogosultnak tartjuk azt a mozgalmat, mely oda törekszik, hogy a helyben végzendő munkákhoz első sorban helybeli munkások alkalmaztassanak. A bajai munkástól elvárják, hogy Baján fogyaszsa el keresményét, hogy itt szerezzen be mindent, aminek ellenértékével joggal elvárható, hogy amikor két karjára szükség van, azt vegyék igénybe és legyen a fogyasztóból termelő, a pénzköltőből pénzkereső.

Feltétlen szükségesnek tartjuk azt is, hogy városunk minden egyes lakója szerezze be minden szükségletét Baján, amit Baján be lehet szerezni. Amint sokfelé csak azt keresik, ami a magyar ipar terméke, keressük mi is első sorban azt, amit a helyi ipar tud produkálni. Bemutatta a helybeli iparosság, hogy a kényes igényeket is ki tudja elégíteni. Ne engedje magát senki sem elriasztani a bajai iparosságtól azért, mert van közte itt-ott selejtes is. Nincs foglalkozás, melynek üzöi közt ne volna hit-

vány, de azért senki sem akarja egyért az összességet büntetni.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy hivatalok, erkölcsi testületek kizárólag helybeli iparosokat és kereskedőket foglalkoztassanak. Fontosnak tartjuk ezt azért, mert rendszerint nagy tömegekről van szó, olyan tömegekről, amilyeneket apránként a termelő csak nagy idő alatt tud eladni, de fontosnak tartjuk az erkölcsi oldalát is a dolognak, mert jó például szolgálnak az erkölcsi testületek. Éppen ezen szempontból tartjuk hibásnak a helybeli *zárda iskola* vezetésének azon intézkedését, melylyel megtöltte néhány száz tanulójának, hogy a *női kézimunkához* szükséges anyagokat a helybeli kereskedésekben szerezze be, hanem kényszeríti őket arra, hogy az intézetben vegyék, az intézet pedig a szükségletet idegenből (néhány szerint Bécsből) hozatja. Nincs erre nézve semmi elfogadható ok vagy mentség. A bajai üzletekben meg lehet mindent szerezni és, hogy az így van, utalunk a többi iskolákra, melyek tanulóit bajai üzletekben szereznek be minden szükségletet. De paedagogiai szempontból sem helyes, mert minél kevesebb az anyagi kapcsolat a gyermek és a tanító között, annál jobb. A magunk részéről megvagyunk győződve, hogy nem játszanak közre anyagi érdekek és bennünket a felszólalásra csakis az készlet, hogy azt a néhány száz koronát, ami ezen czímen elvándorol városunkból, itt megtartjuk, mert fontosnak véljük, hogy ne küldjünk el egy fillért sem Bajáról, amit bajai kereskedőnél vagy iparosnál költhetünk. Talán így sikerül pangó gazdasági életünkön lendíteni.

L. M.

T Á R C Z A.

Kossuth Lajos emlékezete.*

A „BAJAI HIRLAP” eredeti tárczája.

Most száz esztendeje.

Mi volt ez a mi hazánk; milyen volt akkor Magyarország?

Volt megkoronázott apostoli királyunk, aki minden gondját arra fordította, hogyan védelmezzék meg fényét, hitelét és tekintélyét vesztett római császári koronáját. Négy esztendő múlva eleserítte ezt a koronát az újonat-új osztrák császári koronával; az angyalok hozta Szent István koronája pedig mint holt kincs ragyogott a többi czifraságok közt.

Volt kormányunk is: a dikasteriumok. A helytartótanács, a kancellária, a kamara, a királyi tábla, meg a hétszemélyes tábla. Ezek tartották rendben az országot, hajtották végre a törvényeket, osztották az igazságot, még pedig a nemzetnek tartozó felelőség nélkül. Meg is feleltek a hivataluknak úgy, a mint az a római császári, később osztrák császári koronának hasznos volt. A Martínovicsék vére, a Kazinczyak és Lovassyak rabverejtéke tapad e kormányzat emlékéhez.

Volt törvényhozásunk is. Külön nekünk, külön Erdélynek, mert veszedelem volt volna annak a császári koronának, ha egyik lettünk volna. A pozsonyi és a kolozsvári diétákra a varmegyei nemes közönsége küldött két-két követet, és ellátta őket súlyos, sokszor a hatalom által kicsikart utasításokkal. Ennek a hétszáz ezer nemes magyar embernek a követei, no meg egy-két német szab-

kir. város „bürgerei” szabtak törvényt. Természetesen olyat, a mely az ő rendi érdekeiket kielégítette, és a császári koronák érdekeinek ellene nem mondott. A nemzet, a magyar nemzet nem tudott rólok, — és ők csak keveset tudtak a magyar nemzetről.

Vagy mit is mondok, nemzet! Volt akkor nemzet, volt akkor magyar nemzet? Szét voltunk szakítva, el voltunk tagolva, hogy egyet ne értessünk, hogy egymás ellen küzdjünk mindörökké. Volt főpapi, főnemesi és köznemesi rend; volt polgári rend is ezek alkották összességükben a királylaly együtt „a szent korona testét.” Lehetek összesen, férfiak, nők, aggok és gyermekek vagy hétszáz ezren.

Igy is örök dicsőségük, hogy széttagolva, megoszva, kirabolva, de meg nem vásárolva, főnn tudtak tartani és meg tudtak oltalmazni ezt a szegény Magyarországot. De a százados küzdelem erejüket vette, a százados csábítás a szabadság keselyűfészekéből a bécsi paloták fényességébe vezette őket. Elgyengültek vagy elfajultak, és erős küzdők csak kevesen maradtak. Am ezek az erők sem vették észre, hogy az alkotmány bástyáin kívül ott él a nép zöme, el és raboskodik. Raboskodik kilenez millió ember, a szent korona testének legfontosabb részei: a békében munkás, a harcban erős karjai. Századok tévedése föl nem ismerte, meg nem látta őket; pedig nélkülök a szent korona teste nem lehetett egész, nélkülök a magyar nép nem lehetett nemzet.

Az országot pedig a rendőr-államok módjára elzárták a külső világtól, a többi Európától. Mig Napoleon diadalmas sasu a nagy francia forradalom egyenlőségi elveit végig hordozták az egész világon, tőlünk a Thugutok és a Metternich atyáskodó keze elzárt minden világságot. Béklyóba verték a szólás szabadságát, még az országgyűléseknek is csak az adót volt szabad megszavazniok, és lánczok közé szorították a gondolat szabadságát. Halálos veszedelem volt akkor a gondolatot szavakba formálni, vagy sok-sok milliók

javára betűkkel kiírni. Rab volt akkor Magyarország az ember, az irás és a gondolat. Az embert rabságban tartotta a magát már régóta túlélt középkor, az irást a cenzura, a gondolatot a rettegés.

És ime, a nemzetünk iránt jóságos Gondviselés ma százestendeje egy férfúnak adott életet, aki hatalmas szavával, élete nemes példájával, hősi bátorságának rettenthetlenségével, számos nagyszerű kartársaival egyetemben szétzúzta ennek a hármás rabságnak a béklyóit. Ma, szeptember 19-én száz éve mult, hogy a monoki szegény ügyvédnek, Kossuth Lászlónak a házában kigyúlt az a révedező kis szikra, amely évtizedek multán dicsőséges világsággal előzönlötte az egész országot és a melynek fénye elől a középkornak nánunk meg élő szellemei rémülve bujtak vissza kriptájukba.

Szabaddá lett a gondolat, szabaddá az irás ezen a földön; szabaddá lett az ember Magyarországon. És nemzeté lett a nép ennek az isteni világságnak a fényében. Szent István csonka koronája visszanyerte eltépett karjait és tíz millió ember állt a sorompók közé, hogy e koronának igazait minden más koronának az érdekei ellen megvédelmezzék. Ma, szeptember 19-én száz esztendeje, hogy született az a *Kossuth Lajos*, a ki a magyar nép millióit bevezette az alkotmány sánczái közé, aki emberré tett Magyarországon minden rabot, és szabad polgárrá minden embert.

A ki e szabad polgárok millióinak demokratikus alkotmányt adott.

Ezt az alkotmányt a rendi érdekképviselet mellözésével népképviseleti alapra fektette.

A népképviseleti rendszeren alapuló törvényhozás követelményeképpen a csak a koronának felelőséggel tartozó dikasteriális kormányzatot eltörlötte és a miniszterek felelőségét a törvénykönyvbe iktatta.

Szent István koronájának a tagjait pedig megsokasította. Nem hétszáz ezer, „többnyire álom-

* Kossuth Lajos, hazánk dicső, halhatatlan fia születésének századik évfordulója alkalmából a helybeli „Casino” is ünnepséget óhajtott rendezni, melyen a fenti emlékbeszéd lett volna elmondandó. Mint méltó utóhangját az elhangzott ünnepségeknek szívesen adjuk közre tárczarovatunkban.

Helybeli és vidéki hírek.

Ő császári és apostoli királyi felsége névünnepe alkalmából f. hó 4-én reggel nagymise volt a plébánia templomban, melyen részt vett a városi tanács, az összes hivatalok vezetői, az intézetek ifjúsága és tanári kara és nagy közönség.

Október 6. Jövő hétfőn lesz a magyar nemzet gyásznapja, a szabadságharc vértanúinak halottak napja. E napot minden évben kegyelettel üli meg a vármegye hazafias társadalma is és mint más években, úgy ez idén is, kivészi részét e hazafias gyásznappól. *Óhajtható volna, hogy dícséretre méltó példáját Baja város hazafias közönsége is kövesse.*

Gyászmise az aradi vértanukért. Vojnits Dániel, hazafias plébánosunk folyó hó 6-án reggel requiemet tart a városi plébánia templomban.

Gyászhir. Tiszaujhelyi Ujhelyi Agoston moholi esperes-plébános életének 59-ik, áldozó papságának 36-ik évében m. hó 28-án elhunyt. — Ujhelyi Géza bajai városi elemi iskolai tanító testvér-bátyját vesztette el.

A fiúmeiek és a baja-báttaszéki hid. A Fiumében megjelenő „Magyar Tengerpart”, foglalkozva a baja-báttaszéki hid létesítése érdekében újabb megindított mozgalommal, arról a következőket írja: „Ujabb fölhívás érkezett most hozzánk, hogy mindazok, akiknek valamelyes köztük van a baja-báttaszéki hid tervehetett megépítéséhez, csatlakozzanak a megindult mozgalomhoz és ebbeli szándékukat jelentsék be e hó 25-éig. Nohát, nekünk fiúmeieknek is nagyon sok közünk van ahhoz, hogy megépüljön a baja-báttaszéki hid és ennek a megtámasztásához még csak tul-finomult közgazdasági érzék sem kell. Fiumének a saját érdeke diktálja, hogy befolyásának teljes érvényesítésével részt vegyen a pécsi országos értekezleten.”

A bajai ipartestület az önálló vámerületért. A bajai ipartestület folyó hó 28-iki előjárósági ülésén Czernay Imre ipartestületi elnök előterjesztést tett, hogy az ipartestület az önálló vámerület érdekében közgyűlést hívjon egybe és ezen közgyűlés az országgyűléstől kérje gazdasági különválasztást. Mint halljuk, az ipartestület egyhangúlag magáévá tette az indítványt.

Meteorológiai állomás Bácskában. Újvidéken báró Eötvös Loránt öt napon át meteorológiai megfigyeléseket tett. Újvidék határán nagyobb számban állomás felállítását tervezi.

Kitüntetett bácskai szálló. A pozsonyi szállókiállítás kiállított szőlőkért Adamovich Sándor Újvidékről és Bolgár József Bács-Almásról díszleveleket nyertek.

Tanitógyűlés Béréghen. A szántovakerületi esperesség tanítóikara m. hó 18-án tartotta meg az évi kerületi gyűlést Béréghen. A gyűlésen tanítók és lelkészek, csekély kivétellel, valamennyien megjelentek és élénk érdeklődéssel tárgyalták közös érdekeiket. Gyűlés után negyven terítékű bankett következett a béréghi Lorbach-féle vendéglőben.

Felfüggesztett tanfelügyelő. A vallás- és közoktatásügyi miniszter Adamovich Pál Szabadka, Újvidék és Baja városok tanfelügyelőjét állásától felfüggesztette.

„kórságba merült ember” a mint Kölcsey oly bána-tosan mondta, tagja többé a szent koronának.

Ma tizenkilenc milli ember esze, szíve, karja küzd, érez és alkot együtt ezzel a szent koronával és e korona dícsőséges hordozójával, felsége királyunkkal.

Sok fáradságba és küzdelembe, vérbe és mártíromságba került, míg Kossuth Lajos vezetése mellett a nemzeti egységnek ezt a nemes eszmény-képet meglátta, megértette, követte és szent emlékü szabadságharcával meg is védelmezte ez a nemzet; sok lemondásba, kölcsönös engedékenységre, kisebb érdekek feláldozásába került, míg valósággyá változtatta a nemzetnek és a királynak egymást megértő bölcsessége. De végre valósággyá vált. És hogy valósággyá válhatott, ama férfiú munkájának köszönhetjük legnagyobb részét, a kinek szent emléket e napon ünnepeljük. — Nemzetünk nagy ébresztője ő, alkotmányunk újjáalakítója; az isteni sugallattal ihletett jó, a ki már a nagy küzdelmek és szörnyű válságok hajnalán, 1848. márczius 3-án megjövendölte:

„A Habsburgok nagyreményű ivadéka,
Ferencz József főherczegre egy fényes
trón öröksége vár, mely erejét a szabadságból meríti.”

Adassék hála a magyarok istenének, a miért ez a jóslat beteljesült. És a mikor emléket ünnepeljük a hőseknek, a kinek szavából az új Magyarország eszméje megszületett, a kinek kardja ennek az eszmének az egész világ előtt becsületet szerzett, kérjünk egyszersmind hálás szívvel áldást dícsőséges, ősz királyunkra. Az ő fejedelmi bölcsesége adott ennek az eszmének erős, tartós életet; az ő példájának követése fog majd örök életet adni neki. Merítse az ő dícső trónja száradok múltán is abból „a szabadságból erejét”, a melyet Kossuth Lajos szerzett nemzetének.

Hungarus.

Egyházi kinevezés. A király Habran János bács-martonosi esperes-plébánost a kalocsai főkapitány tiszteletbeli kanonokjává kinevezte.

A Kalocsa főegyházmegyei római zarándoklat iránt nemcsak a kalocsai érsekség területén, hanem országszerte igen nagy az érdeklődés, úgy, hogy az elutazásnak már mi sem áll utjában. Kéretnek azért azok a résztvevők, akik nem a Szabadka és Dajka közötti állomásokon szállnak fel, már október 6-án este Szabadkán lenni, ne-hogy a lekésés veszélyének tegyék ki magukat. Szabadkán kellő számú megfelelő lakásról már gondoskodtunk. A zarándoklat megérkezését Főpástorunk, Dr. Császka György Ő Excellentiája már bejelentette a Vatikánban úgy, hogy a pápai fogadtatás minden zarándok jelen lesz. A pápai fogadtatás napjára vonatkozólag múlt számunkban tévesen volt megjelölve október 13-ik napja, mert a pápai fogadtatás a hivatalos útirat szerint október 11-dike és 13-dika között lesz.

Világhírű turista Baján. Érdekes turista vetődött penteken városunkba. *Barbali* (eredetileg Borbély) József kerékpáros, ki már 2¹/₂ éve folytatja világhírű útját, ez idő alatt bekerekkezve egész Európát, Amerikát, majd vonzó előadással elbeszél életveszélyes kalandok között Afrikát, Palesztinát, Perzsiát, Oroszországot, Szibériát, Kínát, Japánt, mindezen helyeken megfordultát tura-könyvének a hatóságok és konzulatusok általi láttamoztatásával és több száz sportegylet egyleti peesétekkel ellátott üdvözlő és szerencsekívánói soraival igazolva. Vaskos kötetekre terjedő tura-könyvei egy részének betekintése szerint utazásairól pontos naplót vezet és utjának hat hó múlva tervezett befejeztével azt sajtó alá rendezve magyar, német, francia, angol és szerb nyelven kiadni szándékozik. Borbély, ki számos versenyen győzve immár 156 turista és 21 állami éremmel lett kitüntetve, székely-udvarhelyi születésű, rendkívül erős, magas, napbarnított, megnyerő külsejű magyar ember, kit sportkedvelő, kalandvágyó lelke alig 13 éves korában még 20 év előtt üzött ki a világba, hol a legváltozatosabb életet folytatja, pénzünelküli utazásaiban előadásokat tart és így módon csak a sport-egyletek támogatásából fedezi szerény szükségleteit. Nálunk a „Koresolyagylet” látta el őt a szükségesekkel, innen pedig Mohácsos, Pécsen, Eszéken át Hercegovina felé folytatja kalandos útját, melyben segítse őt a turisták szerencséje.

Szabadka halad. A magyar államvasutak igazgatóságának intézkedése folytán, Szabadkán egy gépműhely állítottat fel, mely működését már megkezdte. A műhelyben, a gépműhely főnökön kívül, mintegy 50 munkás van alkalmazva. Ezen intézkedésre már rég volt szükség és mert egy-két hónap óta úgy a személyforgalom, mint a gyümölcs-, gabona-, szarvasmarha-, sertés- és egyéb áruforgalom roppant mérvet öltött, elkerülhetetlenül vált a gépműhely felállítására. *A szabadkai pályaudvarba mindennap 80 vonatnál több érkezik és indul,* képzelhető mily feladat ennek pontos és gyors lebonyolítása.

Elvesztett. Egy kettős nyakbavaló lánc, kerek medaillonnal és arany lóherével.

Városok az orsz. képviselőkhöz. A városok polgármesterének szegedi kongresszusa elhatározta, hogy a törvényhatósági jogú városok országos képviselőit fölkéri a városi ügyek iránti érdeklődésre, arra, hogy a törvényhozásban a városokat érintő kérdésekkel foglalkozzanak. E határozathoz képest *Zechmeister* Károly győri polgármester, kongresszusi elnök a képviselőkhöz levelet intéz, melyben kéri őket, hogy azt a figyelmet, melyet ez ideig tanusítottak a városok ügyei iránt, továbbra is tartásák meg s „mindannyiszor, valahányszor a képviselőházban, vagy annak bizottságaiban városokat érintő ügyeket tárgyalnak, ezután is szíves figyelemmel kísérni, azok érdekében felszólalni s úgy szellemi, mint anyagi fölívárogzatásuk előbbrevitelére körül a szükségesnek és célirányosnak mutakkozó lépéseket úgy saját működése körében, mint kartársaival egyesülve megtenni méltóztatssék”.

Első Leánykiházásítási Egylet m. sz. Leány- és fiu-biztosító intézet Budapest VI. Terez-körút 40—42. sz. alapított 1863. Folyó évi szeptember hóban 1069 jutalék-rész irattott be és nászjutalék fejében 80264 kor. 22 fill. fizettetett ki. 1902. január 1-től szeptember 30-ig beirt összes jutalék-részek száma 8882 és a fizetett nászjutalékok összege 478658 kor. 01 fill. — Részletes magyarázatot nyujt és felvételeket eszközöl a *Vezér-ügynökség, Baján, régi Fürdő-utca 357. sz.*

Öngyilkosság. *Pető László* 27 éves, cipész-mester, két gyermek atyja, múlt hó 30-án a Kálvária temetőben agyonlőtte magát.

Tolvaj kocsis. Weisz Lipót szállító *Sümegei* András madarasi illetőségű kocsisával elosztót küldött *Hadszits Kuzmann* szatőcsőshoz. Mig *Hadszitsné* a boltból kiment, Sümegei a fiokból 3 koronát lopott és a pénzt a kocsi ládájába dobta. A vizsgálat folyik.

A bajai róm. kath. legényegylet szeptember hó 28-án tartott szüreti mulatságon felülfizettek a következők: Mayer Károly, Kürtösy Antal 4—4 kor. Barich János, Eckert Gyula, Hengen József, Sulek József, Utry Pál 2—2 kor. Kozdin László 1.20 fill. Lengyel Sándor 1. kor. Kozal József 80.

fill. Mojzes Mária 60. fill. Gódar Lajos 40. fill. Az egylet jótévoinek hálás köszönetet mond az *Elő-árórság*.

Lopások. Múlt hó 30-án virradóra az „Eszék” nevű teherhajóról három drb. talicskát ismeretlen tettesek elloptak. — *Keller János* múlt hó 29-én betért Verék Ferenczné koresmájába egy pohár borra. Amig benne idogált, talicskáját ellopták. — *Bernschütz István* f. hó 1-én *övr. Balogh József-nétől* elloptott többrendbeli ruhaneműt és elszökött. A rendőrség a vizsgálatot megindította.

CSARNOK.

Sír a nóta . . .

*Sír a nóta, zokog a hár, könnyezem,
Hej, ezt a dalt be régóta ismerem.
A falnak tündérszép kis leánya
Tanítgatott engemet meg reája.*

*De sok történet — Istenem már — azóta,
Ezt a bús dalt sok leány-szív hallotta.
Fájó emlék lett e nóta émekek,
Ha felhangzik, nyugalom nem lelhetem.*

*Hegedű szól... mért nem tudlak feledni...
Nem tudok én többé más dalt szeretni.
S szakad a könny ké szememből ezalatt,
Majd találok gyógykért rá a hant alatt.*

Váradai Benő.

A női köny hatalma.

Irta: Mártonffy Imre.

Elváltak. Pedig minő szép pár volt. Két éve, hogy elváltak; tíz évig éltek együtt boldogságban, békében.

Most, hogy választuk visszavonhatlanul elhatározták, még egyszer, utoljára kellett nekik találkozni az „Oroszlán” szállodában. Ez az utolsó összejövetelük. Aztán meg fog indulni a válópör és örökre széjjelválnak.

Mindegyik mehet a maga útjára. Egymást többé nem fogják látni.

Bényei László volt az első, ki a találka helyén megjelent, s a pinczér, ki mitsem tudott az egész dologról, udvariasan bevezette a szálloda váró-termébe.

— Bényeiné ő nagyságának azonnal átadom a névjegyet, — mondá a pinczér és betette maga után az ajtót.

Bényei László összeresztett és ajkába harapott. Mit tudta a pinczér, hogy egymással minő viszonyban voltak!

Bényei szép, magas ember volt, mintegy ötven év körül. Hatalmas testalkatu, magas homlokkal és komoly, szigorú szemekkel.

Mélyenérző lélek lakott benne. Évekkel ezelőtt szinte rajongott szép feleségeért. Otthona hosszú ideig valóságos paradicsom volt, de ekkor belopódzott Éden kertjébe a kigyó.

Bényeinek távoli rokona, egy szép, fiatal asszony lakott a boldog pár közelében.

A nő látva a szép férfit, kivetette hálóját és szerelmes lett Bényeibe.

De a férj visszautasítá, amit a nő se meg nem bocsátott, se el nem feledett.

Miután látta, hogy a férfi szívét, ki a nejét az imádásig szerette, el nem fordíthatja, mást gondolt ki, hogy a házastársakat szétválassza.

Midőn egyszer Bényei hosszabb időre elutazott, a ravasz nőnek sikerült hamis híresztelésekkel és névtelen levelekkel a büszke és féltékeny Bényeinet meggyőzni arról, hogy férje, ki annyira imád, már évek óta megcsalja.

Mikor pedig Bényei utazásából hazatért, házat rendkívüli sivárnak és esdesenek találta.

A felesége került a vele való találkozást. Mindketlen izgékonyak lettek s minden csekélységért fellobbantak. A ravasz nő, ki ezt rendezte, nagyon örvendett e fordulatnak s a boldog házaspár elvált egymástól, a férfi magabazárkózott, búskomor emberré lett.

Most a válás után két évre, mely kettőjükre nézve egész örökkévalóság volt, a vígy egymás látása iránt mindjokban epesztette szívüket, most néhány percze találkozniok kellett, üzleti ügyben, aztán mint idegenek válnak el egymástól és a földön egymást nem látják többé.

A pinczér eltávozott, hogy az asszonynak átadja Bényei névjegyet.

Az asszonyt, ki tíz hosszú esztendőig volt neje Bényeinek, most újból felvette leánykori nevét, de férje részére még mindig Bényeiné volt, igaz, hogy egyéb semmi.

Bényeiné úgy szeretne nejét, mint kevés férj napjainkban.

Még mindig szerette s lelkében vágyódott őt látni, csak most volt komoly és külsőleg nyugodt. Halvány, nemes vonásain nem látszottak a lelki tusák kínos nyomai.

Ekkor a folyosón selyemruhasuhogást és hangokat hallott, azokat a megszokott, kedves hangokat, melyekre a vér hevesebben lüktetett ereiben.

Végre Bényeiné belépett.

Férj és feleség most együtt voltak. Bényei sötétkéek szemével epedő, szenvedélyes pillantást vetett feléje, de ezt a nő nem vette észre.

Bényeiné nagyon izgatott volt, de hallgatott. Fehér, gyöngéd kezével, mintha támogatni akarta volna magát, a szék támláját fogta meg göresősen, a másik kezével pedig, melyen most is ott ragyogott a jeggyűrű, szép, fehér nyakán függő aranylánczsal játszadozott. Sokkal fiatalabb volt az uránál, magas, karesu.

Haja éppoly barna volt, mint Bényeie. Sötét szemében tűz lobogott s arcát rózsás pir borította. Ott állt a nő szép, fekete bársonyruhában, mely még jobban kiemelte junói természetét.

Ez a felesége? Nem. A szigorú törvény ki fogja mondani a válást és ők örökre elbúcsúznak egymástól.

Milyen jó volna, ha a hosszú távollét után most egy csókkal üdvözölnék egymást.

De a szép asszony csak olyan volt előtte, mint bárki más idegen előtt.

A férfinak nem volt joga, hogy kezét megfogja vagy karjaiba zárja. Szívének heves dobogását csittánia kellett s úgy kell hozzá szólnia, mint idegenhez.

Bár kínos volt a helyzet Bényeire nézve, de uralkodott magán, úgy ahogy tudott.

Bényeiné bámulva tekintett fel, mikor oly hidegen és szertartásosan szólt hozzá az ura. Halotthalvány lőn, mikor tekintetük találkozott, majd mélyen elpirult. Anélkül, hogy egy szót szólt volna, megragadta a székét és kezére támasztá fejét. Aztán újból feltekintett.

Szemei kerültek az ura tekintetét, nyugodtnak látszó, de arca halotthalvány volt.

— Üzleti dolgainkat végezzük most el, — mondá fagyosan.

Bényei mélyen meghajolt s a székre mutatott, mire mindketten helyet foglaltak.

Az asztalon kiterített két okmányt s oly nyugodtan magyarázta azok tartalmát, mint a közjegyző a kliensének.

Bényeiné némán hallgatta.

— Érti ön egészen ezen okmány tartalmát, asszonyom? — kérde a végén.

— Igen! — felelt a nő.

— Meg van azokkal elégedve, melyek az ön jövőjét biztosítják? Talán hozzátégyek még valamit? Talán...

Hangja kissé reszketett és elhallgatott s Bényeiné keze az okmány szélét tartva, szintén reszketett.

— Teljesen még vagyok elégedve, uram, — viszonzá végre.

— Lesz oly kegyes tehát, s nevét aláírja? A tintatartó a szoba másik sarkában levő márványkonzolon állt.

Bényei felkelt, hogy elhozza. Bényeiné tekintetével követte minden mozdulatát. Talán szeméből a szerelem vágya sugárzott? Ha ez való volt, a férfinak sejtelme se volt róla.

Mikor visszajött, az okmányt egészen elébe rakta, s odamutatott, hova nevét írnia kell.

Bényeiné kezébevette a tollat.

— Minő nevet írjak oda? — kérde halkán s újból elpirult.

— Az ön — az ön nevét! — viszonzá Bényei meghatva.

— Bényei Amália.

Nyugodt, biztos kézzel írta meg e nevet. Bényei megfigyelte s visszagondolt a régi, elmúlt napokra, mikor otthonukban elnézdelte bájnos nejét irásközben.

Mikor az aláírás készen volt, letéve a tollat és felkelt ülőhelyéből. — Bényei szintén felállt.

— Isten önnel! Eljen boldogul! — mondá a férfi remegő hangon és sötétkéek szemével újból vágyó pillantást vetett a szomorú arcra.

Oh, miért nem emelte fel büszke tekintetét reá?

Bényeiné keble hevesen hullámozott. Fehér kezével nyakához kapott, mintha nem kapna lélekzetet. Megragadta az arany nyaklánczot.

A következő pillanatban letépte nyakáról a lánczot és egy szép miniatúr-kép látszott.

Bényei egy pillantást vetett a képre, — a saját arczépe volt.

Az asszony két hosszú évig hordta ezt magán. A nyakláncz ragyogott és a drágakövek csillogtak a nap sugaraiban.

A karikagyűrű, melyet újjáról huzott le, ragyogva hullott az arczéppel együtt a férfi lábai elé.

— Vidd! — kiáltá szenvedélyes hangon. — Vidd el, nem akarom többé látni! Oh, azt akarom, hogy minden gondolatot, minden emléket kitépjek vérvő szívemből!

Amint így beszélt, gyémántnál is értékesebb köny pergett végig arcán.

Igazi köny!

Bényei észrevette és szíve hevesen dobogott. De hirtelen mindketten erőt vettek magukon.

Bényei lehajolt, hogy a lábaihoz dobott ékszereket felvegye.

— Amália! — mondá komolyan, — ha felveszem ezeket, azt csak azért teszem, hogy neked újból visszaadjam.

— Ugy legyen — kedves feleségem?!

Ez az egykor oly kedves megszólítás bár gyöngén hangzott ajkáról, a nő mégis meghallotta.

Néhány lépést tett feléje. Könyei pataként

omlottak szeméből s a feléje nyújtott fehér kis keze hevesen remegett.

— Ferjem! — lehelé.

— Oh, feleségem — drága feleségem! Oh, Istenem, köszönöm neked!

Aztán hevesen dobogó szívéhez szorítá s a férfi domború mellére hajta a zokogó nő fejét a boldog volt.

Most már senkise léphetett közbe. Most újból egymáshoz voltak lánczolva, hogy soha el ne váljanak, csak a halál válászthatja el őket.

A női köny volt az, mely őket újból egyesíté.

SZINÉSZET.

Bokody Antal

(1837—1902.)

A magyar színészetnek nagy halottja van. *Bokody Antal*, aki 44 évig működött mint színész és színgazgató, f. hó 2-án Békés-Csabán, mint Kövessy Albert társulatának tagja 65 éves korában meghalt. Szentesen született és 21 éves korában lett színész. 1870-ben színgazgató lett és 30 évig volt társulata. A budai és pozsonyi magyar színészet állandosítását ő mozdította elő a 70-es években művészi játékaival és kitűnően szervezett társulataival. 1874-ben Budapesten, az istvánéri színháznak igazgatója, ahonnan a vidékre szorult. Mint igazgató nem volt szerencsés. Társulata sokszor elhagyta, de ő is elhagyta társulatát. Sok baja volt a színész egyesülettel, amely bajokat a miniszterium hozta rendbe, ahol érdemeit mindig betudták. Legutóbb (két év előtt) Baján volt igazgató, ahol tarsulata szétment. Mint színész elsőrangú volt. Molière jellem szerepeit. Shylock-ot, Rantzau-t és a Lengyel zsidó koreszmárosát kevesen játszottak jobban. Nem a szerencsétlen igazgató, hanem a kiváló színész elvesztét őszintén sajnáljuk.

L—I.

Szeptember 27.

Pillangó kisasszony és **Az almafa** ment, utána hangverseny volt. Napokkal az előadás után mondhatjuk, hogy ünnepi előadás volt, bár nem jelezte színlap. Ünnepi tette az előadást a szereplők játéka és a példás összjáték. *Gerlaki* Hermin Pillangó kisasszonya fényes alakítás, a melynek minden szava, minden részlete ki van dolgozva. A kisasszony oly óriási haladt esztendő óta, hogy bámulata ejtett bennünket. A drámai kitérészeket erővel játszotta és megjelensében báj volt. *Rátkai* konzulja becses kabinetalakítás volt, olyan, amilyent tőle megszoktunk. *Simon* Mariska Suzukija kellemesen lepett meg bennünket. Amit Gara Mária alakításánál már gyanítottunk, az ezen szerepnél megvilágosodott, hogy ugyanis *Simon* Mariska tehetsége megizmosodott. Egy-egy szavával, arczjátékával szép hatást ért el. *Németh* Yamedorija sok derűtséget keltett. *Tarján* a prologust érzséssel mondta el. — Az almafa, ez az inkább hirdeti, mint híres vigjáték pergő előadásban mutatódott be. *Szabados* Gizi, az új naiva Ilonka szerepében rendkívül bájnos volt és meghódította a közönséget. Méltó partnere volt *Falussy* István Géza szerepében, akit mint elsőrangú színészt ismertünk meg. *Németh* János Báljida nem volt eléggé diskret. *L. Mihályi* Julia megmaradt a vidék egyik legpompásabb komikájának. *Baróthy*, *Tarján* és *Tóth* Antal önmagukhoz méltóan egészítették ki az ensembelt. — Végezetül hangverseny volt, amelyet a fáradt közönség, mint felesleges ráadást fogadott. *Tóth* Antal óriási sikerrel szavaltá „A vén ezigányt“-t. *Gerlaki* Hermin két couplét bájosan énekelt, a műsor többi része oly jelentéktelen volt, hogy a fáradt közönség szívesen elengedte volna. Mi már túl vagyunk a Säckingeni trombitáson és a „Családi kör“ parodiáján. Közönség és taps egyaránt bőven.

Szeptember 28.

Délután **Lotti ezredesei**-t nézte elég szép közönség és gyönyörködött *Gerlaki*, *Németh*, *Rátkai* és *Baróthy* játékaiban. — **Este Kurucz Feja Dávid** másodsor is nagy közönséget vonzott, amely élvezett a szép játékon.

Szeptember 29.

Az ördög mátkája. Gécei népszínműve volt a soron, általában gyenge előadásban. *Gerlaki* Juditja nem elégitelte ki még a mérsékelt igényeket sem. A népszínmű nem neki való. Nem kevésbé idegen ez a műfaj *Tarján* Irmának, aki a drámai ensembel egyik erőssége. *Szabados* Gizi Bariczája igen szép, derűs, kedves volt. *Falussy* István Miklósa a kényes igényeket is kielégíti. A népdalokat pompásan énekelte. A többi szerep sokkal jelentéktelenebb, semhogy ábrázolót külön ki kellene emelni.

Szeptember 30.

Ádám és Éva operette járta igen szép előadásban. *Gerlaki* (Éva—Evette) hármas szerepben sikereinek számát gazdagította. Játéka, éneke, táncza oly elragadó volt, hogy elfeledjük, miszerint az énekehez valamivel több hang kellene. *Szabados* Gizi (Asmódi—Narciss) csupa báj és

kedvesség volt. A harmadik felvonás coupletjáért óriási tapsot aratott. *Némethé* (Cynthia) arról győzőt meg bennünket, hogy hangra, játékra egyaránt nem az, akit mi Szogyi után koloratur énekesnőtől várunk. *Rátkai* (Lucifer, Euphorbus, Notschild) ismét megmutatta, hogy intelligens színész, aki gondolkodik és a kényes igényeket is kielégíti. *Németh* (Adramalek, Gladiator, Benjamin) kissé szertelen volt és azzal a betegséggel küzdött, amit szerepmentudásnak neveznek az orvosok. Pedig kár, mert tud szépen, distingváltan is játszani. *Falussy* (Ádám, Adamus, Saint Adam) szép hangjával és pompás játékaival gyönyörködtetett. A karok pontosak voltak, ami a karmesternek, a régi jó *Németh Náczinak* érdeme. Közönség elég szép számmal.

Október 1.

Az arany kakas Kadelburg nagyon ismert vigjátéka ment a tavalyi szereposztásban. A nagyon lejátszott darabba kevesen voltak kíváncsiak és kis közönség nézte végig *Tóth* Antal Dachselmayerját, *Baróthy* tudását és *Simon* Mariska Szikra Juliánáját.

Október 2.

Ziehrer „**A svihákok**“ című operetteje ment, amely teljes, nagy énekes társulatot követel és örülünk konstatálhatni, hogy a társaság legnagyobb részben meg is felelt a várakozásnak, sőt itt-ott új, szép tehetséget is fedezhettünk fel. Szokásunktól eltérően a férfiakkal kezdjük, hogy kellőképpen kiemelhesük *Baranyait* (Roland), akinek erőzes tenor-baritonját élvezettel hallgattuk. Két szólószáma volt és mindkettőt igazi bravurral énekelte. Kár, hogy beszéde szerzi hiba folytán fogyatékos. Játékaival ki lehet békülni. *Rátkay* (Blitz) a régi, pompás, invenciózus színésznek bizonyult, aki distingvált és akit mindig szívesen látunk. *Németh* Jánosnak (herezeg) határozottan szerencsés estéje volt. Szépen játszott, jól énekelt, nem extemporizált, szóval jó volt. *Baróthy* (Malter Prém) sajnáljuk, valahányszor operettebe szorították. Igazán nem méltó hozzá. *Szigethi* (Wondraesek) valóságos mesterművet mutatott be. *Falussy* (vendég), *Ujvári* (Vrepelka) és *Sándori* (Kampel) pompásan egészítették ki az összjátékot. A hölgyek közül *Gerlaki* (Berta) ma ismét elemében volt. Piezi hangjával szépen énekelt, temperamentumosan játszott és sikkesen táncolt. *Némethé* ma nagyobb szerephez jutott, amelynek csak rész szerint felelt meg. Játéka merev, táncza nem eléggé könnyed. Ami hangját illeti, az alsó regiszterekben fénytelen, a felső regiszterek csengők, de gyengék és a mi termünket sem töltik be. És itt eszünkbe jut, hogy az énekar egyik tagja — ha nem eszlődünk — pompás, erőteljes szoprán fölött rendelkezik, amely talán erőteljesebb is, mint Némethnéé. *Kállay* Jolán (Rudi) ma mutatkozott be az ideai szezonban és örömmel konstatáljuk, hogy szebb, sikkésőbb mint tavaly volt és szebben is énekel. Méltó partnere volt *Simon* Mariska (Muki), akinek sokoldalúságával nem tudunk betelni. *Szabados* Gizi (Anna) a bájos kis lány még énekel is, ha muszáj és szépen énekel. Az énekkarokat, amidőn megdicsérjük, a dícséret *Németh* karmesternek szól. Közönség szép számmal.

Október 3.

A svihákok ment másodsor szüfolt, pótsejtes házbán, természetesen élénkebb, kedélyesebb előadásban.

Vendégserzés. *Bányai* *Stefánia* koloratur énekesnő, ki Bellovitsnál és Rákosi Szidi színésziskolájában tanult, ma délután a „Czigánybáró“-ban vendég szerepel. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Lengyel Manó.

Nyilvános közönet.

Mindazoknak, kik boldog emlékü édesanyám

özv. Stein Mórné sz. Stein Julia
úrnő

gyászos elhunytá alkalmából részvétükkel fölkerestek, ezúton fejezem ki hálás köszönetemet.

Baján, 1902. évi október havában.

Dr. Hetényi Pál.

Szerkesztői üzenetek.

Kanizsai Ferencz, Ó-Kanizsa. Rög várt, kedves küldeménye szerkesztőségünkben vendégserző fogadtatásra talált. A tárcza-cziklus közlését legközelebb megkezdjük. Szíves üdvözlét.

Tóth László, Sz. Fehérvár. Besorozott dolgozatát — anyagalmaz miatt — egyik legközelebbi számunkban adjuk ki. — Megválasztásához szerkesztőségünk őszinte szerencselátogatást küldi.

HIRDETÉSEK.

577. szám
végrh 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a bajai kir. járásbíróság 1901. Sp. II. 587./18. számú végzése következtében **Dr. Koller Imre** ügyvéd által képviselt **Szabó Antal** és neje javára özv. **Hunyadi Antal** és **Hunyadi János** mint neh. **Hunyadi Antal** ismert úgy az ismeretlen örökösei ellen 400 korona s jár. erejéig 1902. évi július hó 29-én fogranatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 674 koronára becsült következő ingóságok, u. m. 1 arany óra és lánczezel nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a bajai kir. járásbíróság 1902-ik évi. V. 680/2. számú végzése folytán 400 kor. — fillér tökévelés, ennek 1901. évi szeptember hó 30-ik napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 116 korona 20 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Baján, a bajai kölesönös segélyező egyesület helyiségében leendő eszközökre 1902. évi október hó 22-ik napjának délelőtti 9 óráig határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozó oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsőron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverező ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt, Baján, 1902. évi szeptember hó 29-ik napján.

Fehér Géza

kir. bírósági végrehajtó.

10622. szám.
tkv. 1902.

Ujabbí árverési hirdetmény.

A bajai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Sárdi János** bajai lakos végrehajtató-nak **Agatity András** szent-istváni lakos végrehajtást szenvedő ellen 600 korona és járuléka kielégítése miatti ügyében a szabadkai kir. törvényszék területén a szent-istváni 121. sz. betétben A. III. 1—7. sorsz. 1351—1357. helyrajzi szám végrehajtást szenvedett nevén álló ingatlanra a bajai takarékpénztár által beadott utóajánlat folytán 1084 korona kiküldött árban Szent-István község házánál 1902. évi október hó 24-ik napjának délután 3 órakor újabbí bírói végrehajtási árverés alá fog bocsátatni azzal, hogy az utóajánlat tevő által beígért 1192 korona 40 fillérenél alább nem fog eladatni.

Venni szándékozó, kivéve az utóajánlat tevőt tartoznak a kiküldött ár 10%-át készpénzben v. ovadékképesnek nyilvánított értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárat 3 egyenlő részletben és pedig az első 1 hó, a második 2 hó, az utolsót 3 hó alatt mindig az árverés napjától számított 5% kamattal együtt a bajai kir. adóhivatalnál befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.
Baján, 1902. évi szeptember hó 15-én.

Temmer
kir. járásbíró.

KÁVÉ

! olcsóbb mint bárhol !

CUBA! Sok mennyiségű kávét volt szerencsém jutányosan vásárolni és így azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a t. kávéfogyasztó közönség közt meglepő olcsón tudom azt értékesíteni.

MOCCA!

1 klgr. Cuba portorikó . . .	4 kor. — f.
1 klgr. Ceylon kávé . . .	3 kor. 60 f.
1 klgr. Igen jó kávé . . .	2 kor. 40 f.
1 klgr. Jáva kávé	4 kor. — f.
1 klgr. Mocca kávé . . .	4 kor. — f.
1 klgr. Gyöngy kávé . . .	4 kor. — f.

Megrendelések a legnagyobb pontossággal házhoz lesznék szállítva.

GYÖNGY **JÁVA!**

Vidéki megrendeléseket 5 klgrmtól francó küldök bár melyik állomásra, ha azok többfele kávékból vannak is össze állítva.

Az igen tisztelt vevők szíves partfogását kéri

RÓZSA LAJOS

fűszer-, csemege- és festék kereskedő BAJÁN.
Kossuth Lajos-utca.

Ugyanitt egy fiú tanulóul felvétetik.

Le Griffon

valódi francia
szivarkapapír és füvety.

Kapható minden jobb kereskedésben.

9400. szám.
tkv. 1902.

Árverési hirdetmény.

A bajai kir. telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az árverést **Dr. Lemberger Armin** bajai ügyvéd által képviselt **Bajai Kölcsonös Segélyző Egyesületnek** — **Gregus Aurélné Loós Vilma** ellen 400 korona tőke, ennek 1899. évi január 11-től járó 8% kamatai 59 kor. 60 fillér, eddigi 20 korona 30 fillér ezuttal és a még felmerülő költségeknek, nemkülönben eszakkozott bajai takarékpénztárnak 800 frt., 100 frt s járuléka erejéig bekebelezett követelése kielégítése végett az 1881. évi LX. t.-cz. 144. §-a alapján a szabadkai kir. törvényszékhez tartozó a bajai kir. járásbíróság területén levő a bajai 1393. sz. betétben A. I. 1—2. sorsz. alatt foglalt 1962. és 1963. hrsz. ingatlanra (ház és kert, Kicsesárvoly Kaszárnya utca 11. sz.) 2668 korona kiküldötti árban ezenel elrendeli és annak Baján a tkvi árverési helyiségben 1902. évi november hó 4-ik napjának délután 3 óráig kitűzi, a midőn a fenebb körülírt ingatlan a kiküldötti áron alul is eladatni fog.

Árverezők a kiküldötti ár 10%-át készpénzben vagy ovadékképes papírokban a kiküldötti kezéhez tegyék le.

Kir. járásbíróság, mint tkvi hatóság.
Baján, 1902. évi július hó 31-én.

ROMÁTKA
kir. albiró.

Házeladás.

Belváros, Kéményseprő-utca
117. számú kitűnő karban lévő

ELADÓ.

Sziklai Zsigmond.

Ház- és birtokeladás.

A belvárosban, piacához közel sarokház és nem messze a városhoz 70 kis hold. gazdasági épületekkel felszerelt föld, melyen

8 év óta virágozó

tejgazdaságot

üznek, ELADÓ.

Érdeklődőknek **Mittermann Antal** (Kismészárszék-utca 129. sz.) ad felvilágosítást.

1000.000
KOPONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE az

55,000 nyereseménynek.

Legnagyobb nyeresemény a legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona.

Az összes nyeresemények 5 hónap alatt kisorsosoltatnak és készpénzben fizetendők.		Korona
1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
2	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	50000
1	" "	40000
5	" "	30000
3	" "	25000
8	" "	20000
8	" "	15000
36	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
437	" "	2000
803	" "	1000
1528	" "	500
140	" "	300
34450	" "	200
4850	" "	170
4850	" "	130
100	" "	100
4350	" "	80
3350	" "	40
55,000	nyer. és jut. kor. összegben	14.459,000

Kiváló szerencse

TÖRÖK-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.

Kilencz millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabecslűt veivők.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szab. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

110,000 sorsjegy 55,000

PÉNZNYEREMÉNYVEL sorsoltatik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen Tizennégy millió 459.000 koronát, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I-ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

- egy nyolczad (1/8) frt — 75 vagyis 150 korona
- egy negyed (1/4) frt 150 vagyis 3.— korona
- egy fél (1/2) frt 3.— vagyis 6.— korona
- egy egész (1) frt 6.— vagyis 12.— korona

A sorsjegyeket utánvétellel vagy a pénz beküldése ellenében küldjük szét. Hivatalos tervszet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk azonnal, de legkésőbb

folyó év október hó 19-ig

bizalommal hozzánk küldeni

Török A. ÉS Tsa.

BANKHÁZA

B u d a p e s t,

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főáruházi osztálysorsjáték osztályai:

- Főüzlet: VI. Teréz-körút 46/a.
- Flókok: 1. Váci-körút 4.
- 2. Múzeum-körút 11.
- 3. Erzsébet-körút 54.

Rendelőlevelé levágandó Török A. és Társa bankháza Budapest.

Kérek részemre ..... I. osztály magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget ..... kor. összegben, } utánvételezni kérem }
postautalvánnyal küldöm }
mellékelem bankjegyekben (bélyegekben) } A nem tetsző törlendő.

Pontos ezim: _____

_____

_____